

[Krag.]

fra denne Plads at udtale en Dom over min Virksomhed som den, han udtalte.

Første Næstformand (Pinstrup): Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 10. December, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsettelse af første Behandling af:

- a) Forslag til Lov om offentlig Forsorg.
- b) Forslag til Lov om Folkeforsikring.
- c) Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.
- d) Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.
- e) Forslag til Lov om almindelig Folkeforsikring.
- f) Forslag til Lov om supplerende Understøttelse til Invalide- og Aldersrentenydere.
- g) Forslag til Lov om Opkrævning af Skatter m. m.

Mødet hævet Kl. 4¹⁵.

38te Møde.

Onsdag den 10. December Kl. 1.

Anden Næstformand (Parkov): Med Skrivelse af 1. ds. fremsender Udenrigsministeren Eksemplarer af en i Udenrigsministeriet udarbejdet Beretning angaaende Folkeforbundets 11te Forsamling i Genève den 10. September—4. Oktober d. A.

Beretningen, hvoraf Eksemplarer vil blive omdelt, vil blive optaget i Tillæg A.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af
 a) Forslag til Lov om offentlig Forsorg, b) Forslag til Lov om Folkeforsikring, c) Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., d) Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde, e) Forslag til Lov om almindelig Folkeforsikring, f) Forslag til Lov om supplerende Understøttelse til Invalide- og Aldersrentenydere, g) Forslag til Lov om Opkrævning af Skatter m. m.

Forhandlingen genoptoges.

Socialministeren (Steincke): Det er jo en hævdevunden Skik, at en Minister efter Ordførernes Taler — og denne Gang er Ordførernes Antal jo flerdoblet — begynder sit Svar med at takke. Det er en køn Skik og en Skik, som der i hvert Fald ved denne Lejlighed ikke er nogen som helst Grund til at fravige, jeg har jo meget at takke for. Det gælder ikke alene de ærede Ordførere for det radikale Parti og for Socialdemokratiet. Det sidstnævnte Partis ærede Hovedordfører har jo ikke blot vist Reformen den Interesse, at han har trukket sit Læs før dens Forelæggelse, men han har tillige vejet sin Plads som dette Tings Formand for at varetage Ordførerskabet — et Skridt til Siden fra Formandsstolen til Talerstolen, som jeg er ham meget forbunden for.

Men jeg takker ogsaa de andre ærede Ordførere. Ganske vist faldt der fra enkelte af disse — jeg skal ikke nævne Navne — blandt mange anerkendende Udtalelser ogsaa saa mange Forbehold og kritiske Bemærkninger, at den mindre kyndige eller mindre interesserede eller mere nervøse Tilhører maaske af og til for sig selv har spurgt det ærede Medlem Hr. Krag og det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven med den sidste Schlager: „Hvor mon dit Hjerte parkerer?“. Jeg tror dog, man kan være forholdsvis rolig; selv om de nævnte Hjertes ikke parkerer nøjagtigt der, hvor en social Hjertespecialist vilde finde det heldigst og sundest med Henblik paa denne Reformens Vedtagelse, saa var de dog neppe mere ude af Takt end, at en alvorlig Udvalgsbehandling vil kunne raade Bod paa denne Hjertesvaghed.

Vi staar imidlertid overfor en samlet Socialreform, altsaa et Forslag af meget betydelig politisk, økonomisk og social Rækkevidde, overfor Problemer, der maa sætte